

Efter den af Brydesholt-udvalget foreslåede bestemmelse i straffelovens § 299 a straffes den, der gør sig skyldig i overtrædelse af markedsføringslovens § 10, hvor handlingen har medført betydelig skade, eller hvor der har været nærliggende fare herfor.

Udvalget anfører, at det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, hvornår der er tale om betydelig skade. Udvalget har herved bl.a. lagt vægt på, at krænkelser, som sker i udviklingsfasen, kun medfører skade, der kan opgøres i penge, hvis den planlagte udvikling er succesfuld, hvorimod beskyttelseshensynet ikke afhænger af, om det endelige resultat er vellykket.

Brydesholt-udvalget foreslår, at strafferammen i straffelovens § 299 a fastsættes til fængsel indtil 4 år. Udvalget har i den forbindelse anført, at informationer i et moderne samfund bør nyde mindst samme beskyttelse som mere traditionelle økonomiske værdier som penge og ting, da der kan være tale om betragtelige værdier. Det foreslåede strafmaksimum på 4 års fængsel svarer til strafmaksimum i straffelovens § 286 om bl.a. groft tyveri, og udvalget bemærker, at dette strafmaksimum bør følge med, hvis strafmaksimum efter § 286 ændres, jf. Straffelovrådets betænkning om straffastsættelse og strafferammer.

I tilknytning hertil foreslår udvalget, at strafferammen i markedsføringslovens § 22, stk. 4, 1. pkt., ændres fra bøde eller fængsel indtil 2 år til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 299 a.

Efter udvalgets opfattelse svarer et strafmaksimum på fængsel indtil 1 år og 6 måneder til, hvad der generelt bør være strafmaksimum i tilfælde, hvor der er en strafferetlig overbygning vedrørende kvalificerede forhold.

2.2.3. Piratkopiering

Brydesholt-udvalget har i betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet set på den strafferetlige beskyttelse af piratkopiering i ophavsretslovens § 76.

Den omstændighed, at anvendelse af ophavsretslovens § 76, stk. 2, forudsætter erhvervs-mæssig fremstilling eller spredning af eksemplarer, indebærer efter udvalgets opfattelse, at reglen – som følge af udviklingen på internetområdet – rammer en langt mindre del af krænkelserne af ophavsretten end oprindeligt forudsat.

Ifølge udvalget kan meget i dag derfor tale for, at man i relation til strafværdighed sidestiller erhvervs-mæssig spredning med tilgængeliggørelse for en større kreds, idet tilgængelighed via Internettet eller andre åbne netforbindelser ofte kan medføre en større risiko

for ophavsretlige krænkelse end det organiserede salg.

På den baggrund finder udvalget, at reglerne om piratkopiering bør ændres, således at distribution via Internettet mv. bliver dækket af straffereglen i § 76, stk. 2, om grove krænkelse af ophavsretten.

Udvalget har dernæst overvejet, om et strafmaksimum på 1 år svarer til den beskyttelse, man i dag ønsker at give – også set i sammenhæng med hvor omfattende potentielle skadevirkninger, der er knyttet til internetdistribution. Udvalget finder, at der, selv om den hidtidige strafudmåling på området har været mild, bør være et strafmaksimum på fængsel i 1 år og 6 måneder under hensyn til krænkelse-skadevirkninger.

Udvalget har i den forbindelse også overvejet, om der skal indsættes en generel overbygning i straffeloven, f.eks. svarende til straffelovens § 289. Udvalget finder, at der bør indsættes en sådan overbygning med et strafmaksimum på 4 år. Udvalget har herved lagt vægt på, at særligt grove overtrædelser er lige så strafværdige som tyveri, der har et strafmaksimum på 4 år, jf. straffelovens § 286. Det er efter udvalgets opfattelse en naturlig strafferetlig udvikling, at et stadigt mere IT-afhængigt samfund også giver en strafferetlig beskyttelse af de produkter, der udvikles i et sådant samfund.

Udvalget finder, at de overtrædelser, der skal behandles efter straffeloven, skal begrænses til situationer, hvor der er forsæt til vinding for gerningsmanden eller andre. Bestemmelsen kan især tænkes anvendt i tilfælde, hvor der er tale om omfattende og systematiske krænkelse, hvilket typisk vil være tilfælde, hvor der er en organiseret fremstillings- og/eller salgsproces. Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis krænkelsen vedrører enkelte meget dyre programmer eller systemer, der f.eks. er udviklet til en eller flere virksomheder.

For så vidt angår spørgsmålet om påtale finder Brydesholt-udvalget, at bestemmelsen om betinget offentlig påtale i ophavsretslovens § 82 bør ændres, så den kommer til at svare til straffelovens § 305, dvs. at betinget offentlig påtale bibeholdes, men at der åbnes mulighed for offentlig påtale, hvis almene hensyn kræver det. Efter udvalgets opfattelse vil ændringen give en retstilstand, der harmonerer med de øvrige straffebestemmelser i ophavsretsloven, hvor der enten er privat påtale (med mulighed for at anvende retsplejelovens § 727, stk. 2, om offentlig påtale på grund af almene hensyn) eller offentlig påtale.

Udvalget finder, at den foreslåede bestemmelse ikke i almindelighed skal betyde en ændret tiltalepraksis.